

Een sterke vrouw vol mannenmoed
Zij nu geprezen en gegroet.

TOT VROOM AANDENKEN AAN

MEVROUW

Emma Maria VAN SEMMERTIER

weduwe van de heer

CYRIEL DE POTTER

geboren te St.-Goriks-Oudenhove, op 7 februari
1882 en godvruchtig overleden in de St. Elisa-
bethkliniek te Zottegem, op 11 april 1977, gesterkt
door de Sacramenten der zieken en de Pause-
lijke zegen.



**De families VAN SEMMERTIER, DE POTTER,
PLASSCHAERT en PERSOONS,**

zijn zeer erkentelijk om uw bliken van
kristelijke deelneming en DANKEN U.

Wanneer de laatste Alleluiaklanken van het kunstvol optreden van ons parochiaal zangkoor ter gelegenheid van de Hoogmis van Pasen nog maar pas waren uitgestorven ontving de oudste inwoner van onze parochie in volle kennis en heel dankbaar de sacramenten der zieken. Nog lag er iets in de ogen van dat vriendelijk en opgeruimd gelaat, dat wij gewoon waren te zien: op vergadering of uitstap. Alhoewel de oudste van de groep was ze zeker niet de laatste ter ontspanning... kernegezond als zij was want geneeskundige zorgen heeft ze kunnen missen tot enkele maanden voor haar afsterven.

Door wel en wee heen is ze voor verschillende generaties een echte moeder geweest. Geen toewijding was haar te veel, geen offer te zwaar. Want dit alles wist ze te verenigen met het bitter lijden en de dood van Christus, die haar nu ook stellig reeds heeft laten delen aan de eeuwige vreugden zijner heerlijke Verrijzenis.

Beste kinderen, kleinkinderen, achterkleinkinderen en familie, ik ben naar Vader, dank U en blijft in hulpvaardigheid een sterke steun voor elkaar.

Dat de Heer U lone en blijft voor mij bidden vooral tijdens de Zondagmis.

Beste leeftijdgenoten, U kan ik ook niet genoeg danken voor al het aangenamen en deugd-doende van ons samenzijn. Ook op uw gebeden blijf ik rekenen en tot weerziens op de plaats onzer eeuwige vreugde !